

АГРАРІ — КИЯНАМ

Вісник Київської міської організації Аграрної партії України

Віталій СКОЦИК, Максим МЕЛЬНИЧУК

«Ми знаємо, як зробити країну сильнішою»

22 вересня в Українському домі відбулася конференція Київської міської організації Аграрної партії України. До учасників заходу звернувся з промовою голова партії Віталій Скоцик. Делегати висунули кандидатів на посаду мера міста та до Київради, ухвалили важливі документи.

У владу — чесних професіоналів

— Протягом останніх дванадцяти місяців ми працювали на всі території нашої великої держави, аби створити, можливо, першу в Україні справді демократичну партію, вибудовану знизу дотори, за простими

демократичними принципами: люди її формують, наповнюють, фінансують, і на кінцевому етапі ухвалюють рішення про те, хто, де в яких округах, на які посади буде балотуватися, — розповів **Віталій Скоцик**. — Я не зробив жодного кроку для того, щоб диктувати голові Київської міської організації, хто має бути кандидатами в депутати і на посаду мера,

саме ви повинні визначити найдосяжніших, таких, що представляли б обличчя нашої партії. Кілька днів тому я зустрічався з людьми на Лутанщині. Звернув увагу, що вони там дещо інші, ніж на мирній території. Для них немає сірого, там є біле і чорне: якщо тебе прийняли — ти в білому, а якщо ні — в чорному. Дискусія про те, хто має бути керівниками міст і сіл чи депутатами видалася дуже непростотою. Я назвав свої критерії: «Де мають бути порядні люди і професіонали». Тобто ми маємо керуватися прагматичними параметрами, щоб ці особи могли

забезпечити результат, потрібний громаді, державі й конкретним людям.

Створити механізм відродження

— Економічна ситуація в країні дуже тяжка, — продовжував лідер Аграрної партії. — Прогноз міжнародних фінансових інституцій щодо динаміки нашого ВВП значно погіршився. Якщо на початку року Свято-

вий банк передбачав, що ВВП впаде на 7,5 відсотка, то сьогодні називає нову цифру — 12,5. У першому кварталі обсяги національного продукту впали на 17,6 відсотка, в другому — 14,9. МВФ вважає, що падіння вловільнється в 4-му кварталі. Але я не бачу основи для стабілізації. Сьогодні перед цією конференцією я спілкувався з одним бізнесменом, який керує великим медичним проектом. З'ясувалося, що він прийшов у цю сферу із аграрного бізнесу.

ЧИТАТИ

Академік Мельничук:

«Ми повинні повністю перебудувати систему виробництва та поставок сільгосппродукції киянам. Кооперація, сучасна логістика, до-радіництво, контроль за якістю харчів — ключі до розв'язання цієї проблеми».

Найкоротший шлях до столу

19 вересня Київська міська регіональна організація Аграрної партії України організувала на ринку «Столний» культурно-просвітницьку акцію «Аграрії — киянам»

Маргарита Січкарь:

«Я хочу презентувати киянам аграрія у всій його величч як творця Хліба, захисника землі і українських традицій. Я вірю в реалізацію цієї ідеї, мені здається, що я можу багато чого дати і селу, і місту».

сторінка 4

сторінка 2

«Ми знаємо, як зробити країну сильнішою»

Знаєш, каже, чого я працював в аграрному бізнесі? Бо тоді було близько п'яти різних складових, які робили цю сферу інвестиційно привабливою. Сьогодні ж із цих елементів зостався один, чотирьох уже немає, привабливість галузі становить максимум 15 відсотків від ситуації восьмирічної давності. Прикро, що АПК постійно підрубуєть крила для розвитку. Але

пили до списку народів, які вимирають. Щорічно витрачаємо 400 тисяч населення нашої держави. Це два таких міста, як Черкаси. З початку року українців поменшало на 153 тисячі чоловік, що дорівнює населенню Чернівців. Подібно відбувається через прогресуючу бідність. В 1990 році ми виробляли на душу населення національного продукту на суму 6400

ноють це велике прекрасне місто, які своїми руками, головою за багато років створили реальні речі. Вже те, що ви сьогодні тут і що Аграрна партія йде на вибори в місті Києві, висуваючи кандидата на посаду мера, дуже важливо.

Влада — не самоціль

доларів, у 2013-му — 3700, у 2014-му — 2400. Рівень нинішнього — 1700. Через це ООН записала нас до найбідніших націй світу. Ми говоримо, що на якомусь етапі треба знати рейтинг, як зупинити розвиток смертельної хвороби нашої країни і почати лікування. В медицині для цього застосовуються антибіотики, а в економіці маємо використати те, що дає конкуренція у містах і селах. Тому

— Ми йдемо на вибори у всіх великих містах. Нині практично не залишилося промислових областей у нашій державі, бо через кризу і війну ми майже втратили виробництво. Ці регіони перетворилися на аграрні або аграрно-індустріальні. Хто ж має входити тут у владу, як не найкращіші ділові люди, які є лідерами у своїх колективах, створюють робочі місця, сплачують податки, тримають на собі фактично всю інфраструктуру. Результат на цих виборах дуже важливий, але треба дивитися значно далі, бо ми вибудували цю політичну силу не як інструмент для політичних перетворень, а як механізм економічного і духовного відродження держави. Ми формуємо цю політичну силу на основі нового середнього класу, який з'явився в агропромисловому виробництві, його стрижнем є люди, котрі за останніх 15 років на рідних колишніх коопосів і радгоспів своїм розумом і руками створюють матеріальні блага для держави. Саме ці люди мають стати основою не тільки економіки, а і політичної системи України. Тому ставимо перед собою завдання на наступних парламентських виборах увійти в трійку політичних лідерів нашої держави. Рік тому це була цілком фантастика, сьогодні — реальність. Влада для нас — не самоціль, а можливість зробити державу сильною і замкнутою, людям щасливими і захищеними. Ми знаємо, як це зробити. Це важко, бо уявляємося, що за багатьма параметрами відстали від світу. На кінець минулого року наша економіка становила 41% рівня 1990-го, а за підсумками 2015-го опустилася до 33-36%. При тім середньому ріст у 3% нам знадобиться майже 20 років, щоб повернутися на позиції 1990-го. Але ми можемо працювати краще і повторити індійське чи китайське диво, однак для цього треба досягти темпів росту у 10-12 відсотків, тоді за 5-7 років зможемо повернутися до рівня 1990-го. Це означатиме, що зупинили хворобу. Далі почнемо інтенсивне лікування. Тому наша політична сила не може ставити перед собою тільки короткострокові цілі, ми повинні бачити стратегію, що хочемо зробити за 5, 10, 15, 20 років. Для того, щоб це втілити в життя, маємо домогтися ста-

— Для мене висока честь бути сьогодні висунутим кандидатом на посаду міського голови, — з такими словами звернувся до депутатів ак-

тами таких людей, за яких нам не буде соромно, коли вони з'являться у списках та на біл-бордах. Беріть на себе відповідальність, приймайте правильні рішення, дорожть чесно Аграрної партії, не роздавайте пусто-порожніх обіцянок, а якщо пообіцяли щось, то виконуйте. Ідіть і перемагайте!

Завдання полягає в тому, щоб ми привели високопрофесійних людей до представницьких органів усіх рівнів — сільського, селищного, районного, обласного, столичного. І нехай це буде найкращий медик, учитель, працівник культури, митець, спортсмен, ресторатор, підприємець, науковець, журналіст, тобто всі ті люди, які наповнюють це велике прекрасне місто, які своїми руками, головою за багато років створили реальні речі.

На старті — найдостойніші

Учасники конференції ухвалили рішення про висунення кандидатів у депутати Київщини, а також кандидата на посаду киевського міського голови. У списку кандидатів у депутати — багато відомих киян: популярний український композитор Олександр Злотник, Дмитро та Назарій Яремчук, колишні футболисти киевського «Динамо» Віктор Хлус та Іван Яремчук, медичні світила Віталій Цимбалюк та Сергій Риков та багато інших. Кандидатом на посаду міського голови висунуто віце-президента, академіка Національної аграрної академії, голову Київської міської організації Аграрної партії Максима Дмитровича Мельничука.

нашим завданням протягом останніх 12 місяців було не просто створити інструмент захисту селам та виробників, а вибудувати механізм посилення нашої конкурентної переваги на світових ринках та підвищення добробуту людей. Маємо для цього 25% світових чорноземів, 120 видів корисних копалин, величезний хлібо-робський довід, прекрасні кадри. Але це треба реалізувати шляхом впровадження правильної економічної політики, в основу якої поставити аграрне виробництво.

Портувати країну від вимирання

— Сьогодні в залі присутні світлила медичної науки, вони вам скажуть, що маємо катастрофічну ситуацію, з медичним обслуговуванням, а хіба може воно бути кращим, коли в середньорічному держбюджеті витрати на медицину в розрахунок на кожного українця становлять 11 доларів, тоді як в Америці, наприклад, — 3750. Купівельна спроможність населення різко впала. Якщо в 2013 році середньостатистичний киянин витрачав на харчові продукти 63% свого бюджету, то тепер більшість жителів столиці не може собі дозволити навіть найнеобхіднішого. Тому питання продовольчої безпеки нашої держави має бути пріоритетом номер один. Якщо не зможемо забезпечити наших громадян нормальними раціон і гідне медичне обслуговування, то будемо залишатися там, де ми є. Ми потре-

Команда киевських аграріїв (зліва — направо): промдаський діяч Ж. Яременко, керівник підприємства В. Яременко, віце-президент медичної академії наук В. Цимбалюк, співак Н. Яремчук, академік М. Мельничук, композитор О. Злотник, співак Д. Яремчук, усталений ветеран киевського «Динамо» І. Яремчук.

нетику одного з найкращих регіонів нашої держави, жителі якого спавляться порядністю, людяністю, працелюбністю. Таких людей, котрі пов'язані з селом і розуміють, що без аграрного виробництва неможливо відбудувати економіку, у столиці дуже багато. Ми розраховуємо на їхню підтримку. Бо Аграрна партія представляє і захищає інтереси всього народу. Треба пам'ятати, що все стоїть на землі, навіть ця будівля, що треба тріччі, а ще краще — п'ять років на день харчуватися. Ми — партія землі, добробуту, захисту прав людей. Будемо добуватися, щоб кияни стали заможними, спокійними високоякісному їжу та воду, дишали чистим повітрям, не потерпали від самотності, мали змогу нормально працювати і відпочивати. Середня тривалість життя українських громадян має становити не 62 роки, а 83-85, як в Японії, Швеції, Франції, де люди після 70 тільки починають мандрувати світом, а за віковий період від 70 до 90 років багато чого побачать. Ми не популістична сила, яка щедро розсилає обіцянки, а партія, яка заснувала руки, працюватиме над розв'язанням численних проблем, столиці та прилеглих територій. Необхідно переконати наших партнерів по владі, що аграрний сектор здатний стати рушієм економіки. Немає в Україні потужнішого ресурсу, ніж земля, ліси, водне господарство. Всі ми з вами складаємо високопрофесійну команду, яка може домогтися претворення у всіх сферах життя столиці. Одна з причин нинішнього занепаду — кадрова криза. Ми бачимо, як на всіх рівнях управління відповідальні посади займають випадкові люди, а професіонали, на жаль, перебувають в меншості. Наше завдання — переломити цю ситуацію. Будемо діяти за принципом: «Ніяких реформ, котрі су-перечать інтересам людей. В основу будь-яких новачків — світовий досвід, здоровий глузд та врахування найкращих народних традицій».

Слава Україні! Слава киянам!

Будемо перематати чесно

Дорогі побратими, однопартиїці, прихильники Аграрної партії України!

Ми наближаємося до активної фази виборчої кампанії. В Україні чомусь склалася сумна традиція, коли кожні вибори сприймають як війну, де конкуренти повинні знішити одне одного. У цій боротьбі часто забувають про сам народ, про українську державу, про те, що зараз проти нашої Батьківщини ведеться війна, а тим часом більша половина українців опинилася за межею бідності через глибоку економічну кризу. У політичній боротьбі не треба бути ніким. У хід пускають брудні, чорні технології, головною метою яких є облити брудом конкурента. Замість змагання програм і пропозицій з подолання кризи ми бачимо війну компроматів, як реальних, так і вигаданих.

Ми, команда Аграрної партії України, переконані, що боротися потрібно чесно. Історія, коли суспільство примушувало постійно обирати між «меншим» і «більшим» злом, завжди закінчується трагічно

для держави і людей. Теперішня війна — це в тому числі наслідок специфічної боротьби. Аграрна партія України єднає українців і закликає усіх учасників політичного процесу боро-

тися за допомогою ідеології і програм. Адаже мета у нас має бути спільна — це сильна і багата Україна із замовними громадянами.

На жаль, наші опоненти не завжди вміють боротися чесно. Останнім часом щодо Аграрної партії України ведеться цілеспрямована «чорна кампанія». Існують замовні сюжети, розповсюджуються замовні новини і плакати, тиражуються чулки. На це витрачаються мільйони гривень, які б могли з користю бути витрачені на допомогу військовим АТО. Іхнім сім'ям, на добрі справи для суспільства і нужденних.

На це все я відповів дещо перефразованим висловом Махати Банди: «Спочатку з нас сміялися, потім нас боляко і ненавиділи, а потім ми перемогли». На початку цього року багато хто не сприймав Аграрну партію як гідного конкурента. На наші поїздки регіонами і спілкування з людьми дивилися зі скепсисом. Проте зараз ситуація кардинально змінилася. Аграрна партія України здобуває дедалі більше прихильників. Люди розуміють, що наша ідео-

Найкоротший шлях до столу

продукції. Одне слово, ми повинні повністю перебудувати систему виробництва та постачання сільгосппродукції киянам. Кооператив, контроль за якістю харчів — ключі до розв'язання цієї проблеми. А для цього, своєю чергою, треба створити в усіх областях потужні дора-

дів навколишніх областей, говорити

віце-президент Національної академії аграрних наук, голова Київської

Ринок «Столичний» — унікальний об'єкт, збудований за підтримки держави. Протягом чотирьох років від дня заснування він налагодив зв'язки із близько двомістами тисячами дрібних виробників — фермерів та власників особистих селянських господарств, які обробляють від 10 сотих до 2 га угідь. Ринок зацікавлений у розширенні кількості поставальників, тому що від цього залежить його прибуток, а тому тут максимальна спроби доступу виробників до торговельних рідів. Фермеру треба показати довідку з сільської ради, що він є безпосереднім виробником, цього достатньо, аби одержати місце і знижку в оплаті за нього.

— Оттова торгівля на таких майданчиках, як ринок «Столичний» дуже вигідна і для киян, і для ферме-

рив навколишніх областей, говорити віце-президент Національної академії аграрних наук, голова Київської мської організації Аграрної партії України Максим Мельничук. — Перші одержують дешеву, високоякісну продукцію, вирощену майже без хімії, а другі вигідно її збувають, оскільки в ланцюжку постачання відсутні посередники. Не всі фермери та дрібні виробники користуються благами оптової торгівлі, а тому зазнають збитків, багато їхньої продукції погубляють, так і не дійшовши до споживача. Наша організація бачить своє завдання в тому, щоб підключити до цієї збутової мережі якомога більше виробників, а також значно розширити асортимент продукції та підвищити її якість. Останнє можна зробити завдяки будівництву кооперативних фруктових та овочевих сховищ, холодильників для молочної та м'ясної

«Дякуємо за свято»

Родина Мельничуків на ярмарку (зліва направо): син Дмитро, дружина Аліна, глава сім'ї Максима Дмитровича, син Володимир, донька Єлизавета.

ницькі служби, щоб аграрний підприємець міг зорієнтуватися у ринковій ситуації: що вигідніше виробувати і як. Будемо також добуватися відновлення державної програми сприяння будівництву оптових аграрних ринків.

Своє мистецтво відвідувачам ярмарки дарували Київський академічний ансамбль української музики «Дніпро», народний хор імені Віталія Лисенка Тролейбусного депю №2, солісти народної вокальної студії імені Віталія Шпортька, Київський академічний театр українського фольклору «Берегиня», Народний вокальний ансамбль «Рідня» центру культури «Святошин», Київський академічний циганський музично-драматичний театр «Романо».

логія — це збереження традицій, повернення поваги до громадянства, шанс на економічне відродження країни і крок до єдності нації. Це ті цінності, які близькі кожному українському народу.

Ми готові прийняти у свої лави чесних і активних людей, охочих працювати заради якісних змін у країні. Ми незалежні від олігархів. Ми — справжня ідеологічна партія, а не проект під вибори. Це лаяє тих, хто хоче тримати суспільство під контролем і не давати йому реальних інструментів впливу на політику, які дає Аграрна партія. Над нами насміхалися. Тепер нас болять. Але нас підтримує народ. Тому я переконаний, що Аграрна партія України переможе, а з нею переможе і кожен українець.

Ми закликаємо опонентів відповідално ставитися до політики й вести боротьбу чесно. Просимо наших прихильників не звертати уваги на тонни інформаційного бруду, який летить і буде литися протягом усієї кампанії. Ми переконані, що народ мудрий і розбереться, де правда і справедливість, а де є спроба заробити політичні дивіденди ціною єдності країни, зневаження демократії та обману громади.

Голова Аграрної партії України Віталій Скоцик

Київська палітра Водії без зарплати

Водії «Київпастрансу» попередили керівництво підприємства про можливі страйки через затримку зарплати. Обурені працівники кажуть, що останній раз одержували зарплату за липень. В адміністрації КП «Київпастранс» заявили, що зарплату виплатять протягом декількох днів. «Затримки немає. Є прострочення виплати на 10 днів. До кінця тижня буде виплачений аванс за серпень всім працівникам рухомого складу», — повідомила речниця КП Анна Бондар. Вона визнала, що «не завжди виходить виплачувати гроші ритмічно. Це пов'язано з тим, що з держбюджету не вчасно компенсують перевезення пільговиків».

Ростуть споруди, як гриби

Превантаженість інфраструктури — одна з головних проблем Києва. Проте влада замість того, щоб її розвивати, продовжує надавати дозволів на спорудження нових житлових будинків. Днями під будівлю КМДА зібралася велика група активістів, яка протестувала проти забудови Лівобережного масиву. За їхніми словами, незабаром тут з'явиться 15 нових 26-поверхових будинків і офісний центр. Забудова буде тягнутися від метро «Лівобережжя» до проспекту Возз'єднання. Як стверджують учасники акції, сьогодні в годину-півдуже важко потрапити до вагонів метро на станції «Лівобережжя», виникають увесь час пробки на автошляхах. Якщо там побудують ще й 30-поверховий офісний центр і житлові будинки, ситуація стане катастрофічною. В той же час у проект не передбачено жодної школи, стоянки для автомобілів, лише один дитячий садок. Політична переважана. «Якби нам запропонували нормальний план розвитку району, ми були б не проти. Ми розуміємо, що Київ повинен розвиватися, але не в такий спосіб», — говорять активісти.

«Якщо представники Аграрної партії увійдуть до складу Київради, зістхійного, економічно необгрунтованого забудовою буде покінчено», — заявили в офісі Київської мської організації Аграрної партії України.

Філософія щастя

Маргарити Січкарь

Вона має кілька ілюстрацій і в кожній досить значних успіхів — ресторатор, підприємець, філософ, генератор ініціатив та ідей, просвітитиця, благодійниця, мати, жінка, лідер. Про таких колись казали: «Комсомолка, спортсменка, красуня». Її енергійність і молодість нашоухували мене на думку, що вона із тих, хто народився у 1980-х, а сформувалася в 1990-х, проте з'ясувалося, що її життя захопило справді встигла побувати і піонеркою, і комсомолкою, причому на всіх етапах була лідером, брала участь у всьому, в чому тільки можна було на той час брати, одним словом, навколо неї все виривалося і кипіло, зрештою, як і зараз.

Народилася Рита у Владивостоці в родині військового моряка, від якого перейняла відповідальність, дисципліну і любов до мандрів. Після закінчення служби він переїздив родину у місто Бендер (Молдова), тут вона закінчувала 10-й клас. Її однокурсники поїхали вступати у виші Кишинева, Москви і Одеси, а вона — до Києва. Закохалася в це місто з першого погляду, коли побачила його з вікна вагона, проїжджаючи мостом через Дніпро. Від вигляду золотих бань Печерської лаври і Матері-Батьківщини всередині, ніби якісь замокок клацув і примикнув її до цього прекрасного міста. Вступила до торговельно-економічного інституту, зустріла судженого, закохалася, почалася домашня клопоти, тим часом навчання і громадська діяльність відійшли на деякий час на другий план, через чотири роки розлучилася з нею згодом пробаючи зради). В 1990 році після закінчення інституту за розподілом потрапила в трест шкільних їдаєнь Ленінградського району, та протрималася тут недовго, бо зрозуміла, що система, в якій панують хабари, не для неї, пішла у приватний бізнес (тоді саме набирала обертів кооперативний рух), потім працювала у брокерській компанії. Згодом познайомилася з засновником «Козирної карти» Андрієм Задорожним, за його підтримки заснувала свій перший ресторан «Пантатрюель», паралельно займалася медійним та фешн-бізнесом. У цьому вири на її горизонті засяяла зірка українського футболу Владислав Ващук, за которого вийшла заміж і народила від нього двох дітей. За останні 25 років у неї виникло сотні ідей, значну частину яких вона успішно реалізувала. Крім мережі ресторанів, створила комунікативний клуб «Щастя-хаб», де проводить масу заходів і читає власний курс, має благодійницький фонд зі сприяння лікуванню тварин — коней, дельфінів, собак, заходилаєся будувати дитячий реабілітаційний центр гіпнотерапії...

— Що в основі вашої філософії щастя? — запитує Маргариту.

— Є п'ять головних аспектів щастя людини. Перший — фінансова незалежність, коли ви не думаете про гроші, а вони природним шляхом приходять у ваше життя, друге — кохання, третє — приємні, дружні стосунки з людьми, які вас оточують, четверте — внутрішнє наповнення, можна бути зовнішньо дуже успішною людиною, але в душі відчувати величезну порожнечу, п'яте — допомогати людям: якщо ви реалізуєте проекти, які змінюють життя людей на краще, то ви внутрішньо наповнюєтесь.

— Як вам удалося вбудувати таку структуру теорії?

— Я з дитинства задумувалася над питаннями сенсу життя, формувати щастя, багато читала і зарез шароку прочитую в середньому по 50 книг. У мене величезна бібліотека, є серед них книжки, до яких постійно повертаюся. Стала сама писати, видала три книги «Щоденник ресторатора», «Життя без паніки. 25 способів жити з користо для себе», «Щоденник успішної жінки», зареє працюю над книжкою, яка матиме назву «Моя учитель — чоловік».

— Але ж рідко яка жінка може так вивчити?

— Чоловік позитивно чи негативно змінює життя, тобто один чоловік повинен дякувати попередньому за ту працю, яку він у неї вкладав, навіть якщо ця праця негативна, жінка все одно стає кращою, я вдячна всім моїм чоловікам, котрі були в моєму житті, все, що робиться в житті, робиться на краще.

— Ну, добре, у вас було два чоловіки, якщо вони такі хороші вчителі, тоді

Чому ви з ними розлучилися?

— Ні, в мене було їх багато. Чому розійшлись? З першим — бо не могла пробачити зради. Взагалі, якщо чоловік чи жінка шукають собі партнера на стороні, то це означає, що в їхніх стосунках не все гаразд, щось люди не додають одне одному, завжди треба ставити запитання, чому так сталося. З другим чоловіком — бо на якомусь етапі зрозуміла, що ми дивимось в різні боки, абсолютно один одного не розуміємо, я довго терпіла, вважала, що жінка повинна терпіти, але ж не настільки. Через якийсь час прочитавши багато літератури і розібравшись у собі, зрозуміла, що багато його вчинків провокувала сама, робила щось не так, а тому я вдячна своєму крайньому чоловікові за те, що він у мені виявив багато нового, зробив мене сильною, тому що, пройшовши всі процеси розлучення, я

знайшла в собі величезний запас ресурсів, які дали змогу змінити своє життя на краще. Навчилися контролювати свої негативні емоції — як тільки їхня емпілія підвищується, роблю паузу, щоб вони вийшлися. Намагаюся максимально наситити життя позитивними моментами, перетворювати погане на хороше, користь, адже будь-яка проблема має здатність розв'язуватися.

— Яка ваша найзаповітніша мрія?

— А в мене їх цілий список, ось вони записані у щоденнику. Я хочу займатися верховою їздою, мати свого коня, навчитися грати на роялі, зніматися в кіно, реалізувати свій проект на СТБ, навчитися танцювати аргентинське танго, харчуватися по вегетаріанській системі, купити електровелосипед, збудувати Агр-резиденцію Щастя в Ботанічному саду, а також екологічне селище, будинок для людей похилого віку, агроферму, реабілітаційний центр для наркозалежних, ну і ще близько десятка різних мрій. Аби вони збулися, їх треба чітко сформулювати, записати. Друге правило — ви маєте знати людину з такою ж мрією, третє — ви повинні допомогати цій людині хоча б протягом якогось часу на тиждень реалізувати його мрію, четверте — щовечора згадувати, що хорошого зробили для людей, і все збувається...

— Як вам спала на думку ідея створити «Щастя-хаб»?

— Я до цього йшла кількадесят років, це квітесенція всього мого досвіду, який дав мені ресторанный бізнес, одного разу дійшла висновку, що треба створити майданчик, який об'єднав би людей за інтересами навколо бізнес-проектів, стартапів, щоб там поєднувалися досвід і молодість, збиралися люди різних професій. Людям сподобалося ця ідея, і мені вдалося її реалізувати. «Щастя-хаб» — це освітній кластер, в його рамках діють також медіа-хаб, хаб для архітекторів, моя Школа щасливого життя, незабаром з'явиться хаб для фешн, тобто для людей,

пов'язаних із модою. Але моїм хабам стало тісно в місті, і я стала ловити себе на думці, що хочу знати проект, який поєднав би столицю з природою та селом.

— Чи вдалося нарешті сформулювати цю ідею?

— Так, це вийшло нібито випадково, але в житті нічого випадкового не буває, бо хто шукає, той знаходить. Кілька років тому я потоваришувала з фермером із Західної України Дмитром Огньовим. Те, що я побачила в його господарстві, мене вразило — такого високого рівня організації, технологічної оснащеності я не зустрічала ніде. Він сформував племенне стадо кіз та овець, яке нараховує близько шести тисяч голів, закуповуючи тварин в Австрії та Німеччині. Молодняк реалізує і в господарства України, і за кордон. Він постійно розвиває свій

бізнес, незабаром запустить сироварню. Дмитро ставляться до своєї справи дуже відповідально, по-новаторському, він вважає, що Дрогобицький район на Львівщині, де розташована його ферма, за своїми природно-кліматичними умовами може стати лідером у галузі дрібного скотарства. Перебуваючи там, я зрозуміла, що між моїм сервісним бізнесом і аграрним виробництвом є нерозривний зв'язок. Досі я ставилася до продуктів як до важливого, але не головного елемента ресторанної технології, але коли спробувала харчі, вироблені на фермі, усвідомила, що висока якість, чистота продукту може стати фішкою, яка привабить відвідувачів. Я стала допомагати Дмитру з розробкою концепції міні-готелю і ресторану, із тим, щоб туди приїздили туристи на дегустацію сирів, молока, м'яса, просто відпочити на природі.

— Хочете сказати, що знайшли себе в аграрному бізнесі?

— Я бачу в ньому свою роль як людини-ресторатора, менеджера, який може створити навколо фермерського господарства відповідну інфраструктуру, допомогти йому просуванню своєї продукції на ринки, бо у фермерів бракує на це і часу, і грошей. Тому перекупники на цьому дуже сильно спекулюють, забирають за безцінь продукцію, у них добре налагоджений логістичний ланцюжок, усе «скоплено» в торговельній мережі. А фермери і кінцеві споживачі через це потерпають. Перші недотримують прибутки, другі вимушені купувати продукцію втридорога. Так от, створити потужні логістичні центри, куди фермери зможуть привезти і відібно продавати свою продукцію і навіть дискутувати свої умови. Що ідею за підтримки Київської міської організації Аграрної партії я реалізувати му як пілотний проект на базі оттового ринку «Столичний». Підключую команду маркетинговців. Ми хочемо по-

вністо зрозуміти проблеми фермерів, щоб розв'язати їх за допомогою першого в Україні Агрохаба. Це місце, де фермер зможе одержати базові знання про те, як просувати себе в соціальних мережах, як створити інтернет-магазин, щоб продавати продукцію просто з свого поля, ферми чи переробного цеху, встановивши камери. Тобто люди зможуть вибирати овочі, фрукти, молочні продукти в режимі он-лайн і купувати їх вдома. Агросектор — це не тільки виробництво, а й логістика, агротуризм, ай-ті-технології, фермер повинен іти в ногу з часом. Окрім того, хаб даватиме змогу людям знайомитися один із одним, обмінюватися досвідом, об'єднуватися в якісь товариства, кооперативи, створювати додаткові проекти. Фермер зможе орендувати собі тимчасове робоче місце, відпочити чи переночувати в хостелі. Плануємо залучити до участі в цьому проекті фермерів та власників особистих селянських господарств, які живуть і працюють у радіусі 250 км навколо столиці.

— Свою філософію щастя ви там теж пропонуєте втілювати?

— Я залучаю тих спікерів, котрі дадуть аграріям знання, яких ті потребують. Моя філософія успіху їм теж стане в пригоді. Це буде якийсь собі консалтинговий центр. Приходять фермери із певними запитаннями, і ми допомагаємо йому знайти відповідь, якщо це досить складна проблема, пов'язана з певними бізнесовими процесами, підтягнемо консалтинг, який нам у цьому допоможе. Коли вони матимуть абонемент консалтинга, то в он-лайн-режимі зможуть ставити запитання і одержувати відповіді.

— Це те, що в Європі звуться «аграрні центри»?

— Агрохаби підтримуються у всьому світі на рівні державних програм, в Україні, на жаль, такого досвіду і практики немає. Аграрний консалтинг повинен підтримуватися з обласних і районних бюджетів. У муніципальній власності є величезна кількість приміщень, які можна використовувати під хаби, таким чином вони підімали б рівень освіти населення, що і є метою хаба. Саме тому я й прийшла в Аграрну партію, щоб знати людей, котрі мене зрозуміють і підтримають у цій справі.

— Бачу, що ви поступово підходите до питання, як забезпечити киян здоровими і недорогими харчами...

— Кияни — споживачі аграрного сектору, вони ходять на ринки, в супермаркети і купують продукти, ціни на які останнім часом різко зросли до фантастичного рівня і продовжують рости, тим часом доходи більшості громадян залишилися незмінні. Стоя річ, кожен хоче оволодіти прибутком, дешевішу і якіснішу продукцію. Як розв'язати цю проблему, я вже частково пояснювала. По-перше, прибрати з логістичного ланцюжка зайві ланки, тобто посередників, і вивести аграрів безпосередньо на споживача, для цього треба створити фермерську збутову мережу — ринки, Агро-Інтернет-магазин та звичайні продуктово-лавки. По-друге, навчити сільгоспвиробників виробляти екологічну продукцію без хімії. Втім, щоб реалізувати і перше, і друге завдання, слід підвистити технологічний рівень сільгоспвиробників за допомогою Агрохабів, про які я вже казала. Крім Агрохабу, що діятиме на ринку «Столичний», створимо головний у центрі Києва. Проект цього об'єкта вже майже закінчений. Це буде шестиповерхова споруда. На першому — еколавка, де кияни матимуть змогу напряму купувати чи замовляти продукцію у фермера, другий поверх — конференц-зал, третій-четвертий — коворкінг-простір, де підприємці, що працюють в агросекторі, зможуть орендувати собі робоче місце, тут будуть також спеціальні кімнати для бізнес-переговорів, п'ятий — штаб-квартира центрального офісу Аграрної партії, шостий — еколабораторія і екоресторан. В еколабораторії заінноваційними технологіями виробуватимуться чисті продукти, екоресторан матиме відкритий кухню, де в присутності відвідувачів із екологічно чистих продуктів готуватиметься смачна, корисна для здоров'я їжа. Це буде перший у Києві ресторан корисної їжі.

— Якою ви бачите свою роль в Аграрній партії?

— Це за радянських часів було поширене гасло про єдність міста і села, стирання між ними граней. Проте воно такі залишилося нереалізоване. Я хочу спростити тому, аби підняти імідж аграрів, щоб у міського жителя докорінно змінилося уявлення про нього, що це не брудний колгоспник, а людина, яка живе повноцінним життям, користується всіма благами цивілізації, мандрує світом, для якого головними цінностями є родина, робота, земля, єдність із природою. Я прагну презентувати аграрів киянам у всій його величч як творців хліба, записника землі і українських традицій. Вірю в реалізацію цієї ідеї, переконана, що може багато чого дати і селу, і місту.

Розмову вів Олександр АНТОНЕНКО.